

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Zakar Péter ügyvéd (ügyvéd neve) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek -, a Dr. Magenheimer Mónika ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, tartozás megfizetése iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. november 25. napján meghozott 13.G.40.200/2009/8. számú ítéletével szemben, az alperes által 10. sorszámon előterjesztett és 11. sorszám alatt indokolt fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50 000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlaszámra 418 400 (Négyszáztizennyolcezer-négyszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 8. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6 973 442 Ft-ot és annak 2005. október 11. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 720 000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan - a késedelmi kamat-fizetési kötelezettség kezdő időpontját illetően - a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 209 200 Ft államnak járó illetéket.

Az ítéletben megállapított és a fellebbezési eljárásban is irányadó tényállás szerint ai Városi Bíróság számú ítéletével kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 1 855 201 Ft tőkét és járulékait. A perben nem álló **V.Gy.** ... sorszám alatt, 2005. október 2. napján 8 napos teljesítési határidővel az alperessel szemben 6 973 442 Ft összegre vonatkozóan számlát állított ki a 2004. július 27-én közöttük létrejött szerződés megszegése alapján. Az alperes akkori ügyvezetője a számlára rávezette, hogy a számlaösszege elfogadja. Az alperes **V.Gy.** részére a számla összegét nem fizette meg, ezért ő a számlán alapuló követelését a 2007. április 5. napján keltezett írásbeli szerződéssel a felperesre engedményezte. Az engedményezésről az alperest értesítették. A felperes a számlában szereplő összeg és az őt terhelő fizetési kötelezettség különbözeteként jelentkező összeg megfizetésére az alperest eredménytelenül hívta fel.

A felperes a keresetében 6 973 442 Ft tőke és annak 2005. október 10. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatai, valamint perköltsége megtérítésére kérte kötelezni az alperest.

Hivatkozott arra, hogy az alperes vele szemben fennálló követelése már végrehajtási szakban lévő követelés, így beszámításra nincs mód, azt az alperes egyébként is elutasította, ezért a teljes engedményezett követelés megtérítésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a **V.Gy.** által kiállított számlában megjelölt teljesítési határidő utóbb módosításra került, ebből következően a számla összege még nem vált esedékessé, így a felperes irányába lejárt tartozása még nincs.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a túlnyomó részét illetően alaposnak találta. Hivatkozott arra, hogy a kibocsátott bírósági meghagyás ellen benyújtott alperesi ellentmondás folytán tartott tárgyaláson készült jegyzőkönyvbe foglalt végzésében tájékoztatta a (mulasztó) alperest arról, hogy az időelőttiség bizonyítása az ő kötelezettsége, valamint felhívta a Pp. 141.§ (2) és (6) bekezdéseire történő figyelmeztetés mellett a bizonyítékai 8 napon belül történő előterjesztésére. Az alperes az engedélyezett határidőn belül bizonyítékot nem jelölt meg. A felperes azonban már ezen a tárgyaláson kérte **V.Gy.** tanúkénti kihallgatását, amelyre a 2009. november 25-én tartott következő tárgyaláson került sor. **V.Gy.** pedig a fizetési határidő módosítása tekintetében egyértelműen cáfolta az alperes állítását. Az alperes csak ezen a tárgyaláson terjesztette elő bizonyítási indítványát az alperes tagjának és ügyvezetőjének tanúkénti kihallgatására. Az elsőfokú bíróság azonban ezt a bizonyítási indítványt - elkészsége miatt - mellőzte és a rendelkezésre álló adatok alapján ítéletet hozott.

Megállapította, hogy az alperesnek a felperesre engedményezett számlatartozása valós és 2005. október 10. napján esedékessé vált, amelyet a számla adata mellett **V.Gy.** tanúvallomása is alátámasztott. A késedelmi kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében azonban a felperes kereseti kérelmétől eltérően úgy határozott, hogy azt 2005. október 11. napjától állapította meg.

A felperes perköltségének megtérítésére, valamint a bírósági meghagyás ellen benyújtott ellentmondás feljegyzett illetékének az állam javára történő megfizetésére az elsőfokú bíróság a pereszes alperest kötelezte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a sérelmezett határozat megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe a részéről csatolt, a Bank felé az ügyvezetője által kiadott nyilatkozatot, amely azt tartalmazta, hogy a perbeli számlát nem az azon megjelölt határidőben kellett kiegyenlítenie, hanem a csatolt okiratban megjelölt másik per befejezését követően. Hivatkozott arra, hogy ezt a nyilatkozatot a számlát kiállító **V.Gy.** felhasználta a pénzügyi eljárásban, amely a határidő meghosszabbításában való megállapodásukat támasztja alá. Abból a körülményből ugyanis, hogy a nyilatkozatot **V.Gy.** a pénzügyihez benyújtotta, az a következtetés vonható le, hogy ő (mint a felperesre engedményező eredeti jogosult) tartalmával egyetértett, tehát a számla kifizetésének határidejét a szerződést kötő felek közös megegyezéssel módosították,

amelyről a felperest is értesítették. Utalt arra, hogy a nyilatkozatban megjelölt másik peres eljárás még folyamatban van a Debreceni Ítéltábla előtt.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását és az alperesnek a másodfokú perkölségében való marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperes a fellebbezésében olyan tényre nem hivatkozik, amelyet az elsőfokú bíróság ne bírált volna el. Vitatta, hogy a perbeli számla teljesítési határideje módosításra került volna, hiszen azt **V.Gy.** tanú is cáfolta. Álláspontja szerint az alperes magatartása a per elhúzására irányult és az alaptalan fellebbezését is ezért terjesztette elő.

A peres felek a másodfokú eljárásban tárgyalás tartását nem kérték. Ezért az ítéltábla a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el.

A peres felek nem nyújtottak be fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben (a kamat kezdő időpontja tekintetében) elutasító része ellen, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének ez a rendelkezése a Pp. 228.§ (3) és (4) bekezdései alapján (rész)jogerőre emelkedett, az ítéltábla pedig az ügyet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta el, a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a felperes keresetének, illetve az alperes pergátló kifogásának elbírálásához szükséges jelentős tényeket feltárta, a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott. A meghozott ítélet indokolása semmilyen kiegészítésre, vagy pontosításra nem szorul. Ezért azt az ítéltábla a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján, a Pp. 254.§ (3) bekezdésére is utalással, a saját helyes indokai alapján helyben hagyta.

A másodfokú bíróság egyetértett a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal abban, hogy az alperes fellebbezése olyan új tényre, vagy körülményekre hivatkozást nem tartalmaz, amelyek alapján az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatható lenne.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel azonban az ítéltábla a következőkre mutat rá: Mivel az alperes a felperesre engedményezett követelés időelőttiségére (tehát perakadályra) hivatkozott, az elsőfokú bíróságnak elsőként arra vonatkozóan kellett állást foglalnia (Pp.140.§ (1) bekezdés). Arra tekintettel pedig, hogy az időelőttiség, mint permegszüntetési ok (Pp.157.§ a) pontja, Pp. 130.§ (1) bekezdés f) pontja) alperesi hivatkozás volt, helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az alperest hívta fel annak bizonyítására, hogy a felperes kereseti követelése vele szemben időelőtti. Tény, hogy az alperes az elsőfokú bíróságnak a Pp. 141.§ (6) bekezdésében foglaltakra történt figyelmeztetéssel együtt megtett felhívását az engedélyezett határidőn belül nem teljesítette, jogkövetkezményét pedig az elsőfokú bíróság helyesen vonta el, amikor az alperes elkésetten előterjesztett bizonyítási indítványát már nem teljesítette. A rendelkezésére álló adatok (a felek előadásai, a csatolt okiratok, valamint **V.Gy.** tanúvallomása) egybevetése alapján pedig okszerű mérlegeléssel jutott arra a

következtetésre, hogy a perbeli számlában feltüntetett 2005. október 10-i teljesítési határidőt **V.Gy.**, valamint az alperes utóbb nem módosították, tehát a felperes engedményezés útján megszerzett követelése nem időelőtti.

Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban is, hogy az alperes által (8/A/2. alatt) csatolt nyilatkozat nem jelentette **V.Gy.** és az alperes szerződésmódosítását. A nyilatkozatot ugyanis csak az alperes tette és az csupán arra vonatkozóan tartalmaz kötelezettségvállalást, hogy a **V.Gy.** felé fennálló tartozását a számára a megjelölt másik perből befolyó összegből fogja kiegyenlíteni. Az ilyen tartalmú egyoldalú nyilatkozat tehát nem jelentette a teljesítési határidő módosítását, hanem csupán azt a célt szolgálta, amelyre azt **V.Gy.** fel is használta, hogy a banktól valamilyen engedményhez jusson a tartozásának megfizetésére, vagy annak átütemezését érje el. Az alperes tehát a fellebbezésében alaptalanul állította, hogy az elsőfokú bíróság az általa csatolt okirati bizonyítékot az érdemi döntése meghozatalakor kellő súllyal nem vette figyelembe.

Az ítéletábra az eredménytelenül fellebbező alperest kötelezte a felperes jogi képviselével felmerült ügyvédi költségből eredő másodfokú perköltségnek megtérítésére, a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján, amelynek összegét a Pp. 79.§ (1) bekezdése alapján, hivatalból határozta meg, „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének a) pontja, (5) és (6) bekezdései, valamint a 4/A.§ (1) bekezdése alapján, figyelembe véve a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység csekély mértékén túl azt a körülményt is, hogy a másodfokú eljárás során az ítéletábra nem tartott tárgyalást.

Az illetékfeljegyzési jogban részesülő alperest kellett kötelezni a Pp. 78.§ (1) bekezdése, valamint „Az illetékekről” szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazott, „A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban” tárgyú, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2), 15.§ (1) és (3) bekezdései alapján a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéknek az állam javára történő megfizetésére is.

Debrecen, 2010. november 23.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró